

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.
 Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga.
 BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.
 Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger, 2'50.

LA BANDERA PARRICIDA

SISTEMA EGIPCI

AMBÉ nosaltres volém practicarlo, encare que no siga més que una vegada. Tenim necessitat de ferho y no se 'ns podrà tatxar de cruels é inhumans, perque quan el que avuy es mort vivia y menjava, nosaltres soliam cantarli las quaranta, pronosticantli la desgracia que havia de sufrir, que al cap y al últim es una veritat com un temple alló que l' adagi diu. «*Quien mal anda mal acaba.*»

Lo mort insepult que ha de ser objecte del nostre exámen póstum es lo partit fusionista, personificat en la figura del home del tupé. Recordis que en nostre número del dissapte passat, en vista de la algarada de Madrid, prelude segur de la reacció pretoriana que ha comensat á desencadenarse sobre Espanya, deyam encarantnos ab los fusionistas: «*Vajan seguint aixis, abocats á la menjadora, que per ells podrà dirse á no tardar millor que per ningú més alló tan sapigut de «á cada puerco le llega su San Martín.»*

Y aqueixa funesta diada á San Martí vá venir de una manera tan repentina, pero al mateix temps tan lógica, que era impossible que pogués retrassarse un dia mes. A una riuhada s' hi pot oposar una resclosa de pedra l' aygua podrà saltar per damunt; pero pasada l' avinguda la resclosa quedarà incólume; oposar-ni una de fanch y llot no serveix de res: la mateixa aygua la disolt y se l' emporta. Cert que l' aygua ab aixó acaba d' embrutarse, pero l' obstacle desapareix sense deixar rastre.

Tinguin en compte la metàfora pera comprendre en

son sentit més intim l' historia de l' última crisis. Davant del desbordament de determinats elements, ja que no hi havia hagut previsió per evitarlo, devia haverhi energia y virilitat per reprimirlo. Oposarhi devia la resclosa pedra. Que la riuhada creix y passa per demunt ¿qué importa? L' obra ferma, cimentada en la llei y enrobustida per l' opinió ansiosa de grans exemples, hauria quedat incommovible, mes forta que may, després de l' embestida. ¿Quí es capás, per gran que siga la forsa material de que disposi, de arrollar la forsa de la rahó arrelada en lo més fondo de la conciencia pública?

Pero no pot concebir pensaments tan elevats que en la primera meytat de la séva existencia féu de la politica un ideal, pera ferne en la segona meytat un ofici y una explotació repugnant. Ab las glorias succulentas del present, se perden las memorias honrosas del passat. Los últims successos sorprengueren al partit fusionista ab la cullera als dits, ab lo tobolló sobre la pitrera, ab lo plat al davant, en lo moment fisiològich de la masticació animal, en que tot s' olvida, recorts, tradicions de familia, debers sagrats, aspiracions, en fi tot lo qu' encaparran, tot lo que desforba la santa digestió.

De moment, la cullera 'ls caygué de las mans; pero passada la primera sorpresa, 's miraren l' un al altre, y trobantse encare assentats á taula, digueren: —Pero ¡y qué tontos som!... ¡Quí 'ns fá alamar de aquesta manera! ¿Qué no podém continuar menjant?

L' instint bestial tornava á avassallarlos per complet. Aixís s' explica que á pesar de haver presentat lo ministeri la séva dimissió reconeixentse impotent pera conjurar l' imprevist conflicte. á las pocas horas D. Práxedes tractés de reconstituirlo, considerantse l' únich home capás de governar al país... y de seguir menjant.

Tres ó quatre dias de tentativas pera forjarse la ilusió de que aquí havent passat cosas tan graves, no havia passat res enterament. Vensut y humillat, com may ho ha sigut un altre governant, tractava de recullir lo preu de la victòria reaccionaria. Per forsa en tals moments, creyentse 'l polítich més hábil del univers, devia pensar: —Y ara que vajan dihent que 'l tupé no serveix per res en aquest país.»

Ell ja 's tenia feta la composició de lloch: transigiria ab los paisáns no alterant ni una lletra de la legislació democrática avuy vigent, á reserva sempre de no aplicarla ó de falsejarla com de costum, y transigiria ab los militars, procurant que 'l mateix Tribunal Suprem que fins ara ha resolt sempre á favor de la jurisdicció ordinaria totas las qüestions de competencia, las resolgués en lo successiu á favor de la jurisdicció militar. Tal era 'l seu intim pensament, y ab aquest propòsit fins s' engallardía ab l' apoyo valliós del héroe de Sagunto.

Sempre la falsia y la mistificació al servey de la concupiscencia més desapoderada.

Lo símbol de la papallona que vola entorn de la llum fins á cremarse las alas quedava transformat ab l' espectacle ridícul de un borinot revolotejant al entorn de la sopera, fins á caurehi dintre.

No tenía Espanya encare prou desgracias: li faltava aquesta.

Quan la reacció considerarà que ja se l' havia rifat prou permetentli quatre dias de componendas, pas-taleigs y probaturas, tot de un plegat se constituí 'l ministeri conservador.

Y ara escoltén lo que diu: —Senyors, jo hi caygut del costat de la llibertat!

—Que te calles! —exclamarem nosaltres imitant al personatge de La Verbena de la Paloma... Tothom sab que la llibertat feya molt temps que vivia divorciada del partit fusionista, a moltes lligues de distancia de la seva mala sombra.

La cayguda ha sigut del costat del abisme destinat a tragarse tot lo que no serveix y destorba, tot lo que resulta inútil y danyí; del mateix sot que guarda las despallas dels polachs del any 54 y dels moderats del any 68.

Vindrà en tot cas un nou element imperiós, brutal, altiu, despòtich, pero franch, marcant tots los seus passos ab lo drinch de las espuelas, ab lo taconeig de las botas de montar, y ab lo róssech de la xarrasca.

No hi ha succés que no tingui la seva lògica... Pero no hi ha lògica de la qual deixin de derivarse'n las sévas conseqüèncias.

Aqueixas malalties crònicas tan molestas y vergonyosas que han durat una vintena d' anys, están próximas a tenir fi. L' última qu' hem de sufrir está representada per l' actual situació canovista.

P. K.

ha disposat a tota pressa l' envió a Cuba de un nou contingent de 7,000 homes.

Aquest envió coincideix ab l' anunci de grans victorias alcançadas per las columnas que operan contra 'ls insurrectes.

—Vaja Sr. País, deixis de romanosos: presentí 'l bras y aguanti la sangría. Desde quant han de saber més los malalts que 'ls metjes?...

Un altre dia m' ocuparé dels resultats de l' Assambla republicana-progressista, en l' actualitat reunida a Madrid. No ho faig avuy, porque encare espero que certas dissidencias injustificadas desapareixerán completament, davant de la gravetat de las circunstancias.

Apenas possessionats del poder lo primer que han fet los conservadors ha sigut demanar lo contingent del próxim reemplaç. Y aixís com la última quinta va ser de 60,000 homes, la próxima será de 95,000.

Es natural: lo caragol está cada dia més arronsat dintre de la closca, y 's necessitan molts puntes de bayonetes per treure'l.

En Sagasta va comprometre's a fer tot lo possible porque 'ls diputats fusionistas de la majoria legalisin la situació econòmica, aprobant los pressupostos a benefici dels conservadors.

De aixó 'n diuen patriotisme. Pero si siguessen franchs, ne dirian «favors que 's tornan.»

Lo nou ministre de Ultramar, respecte als assumptos de Cuba, va dir que lo primer que faria fora demanar antecedents per enterarse'n.

Lo nou ministre de Ultramar, respecte als assumptos de Cuba, va dir que lo primer que faria fora demanar antecedents per enterarse'n.

a enterarse bé de las condicions científicas de aquest element devorador.

Després de tot, los ministres tant si ho fan bé com malament cobran sempre 'l sou.

D. Emilio Castelar féu tota mena d' esforços porque en Sagasta continués en lo poder, passant per tot, fins per entregar a la premsa a la jurisdicció dels tribunals militars.

De manera que lo que no volgueren admetre homes com en Puigcerver, en Maura y en Canalejas, los expossibilistas arrapats al mugró de la vaca monárquica ho acceptaven de bon grat y sense fer escarafalls.

Aixó vol dir que quan se dona l' ànima al diable, s' hi dona tota entera, ab sas corresponents facultats y potencias.

Es a dir se li entrega la memoria, l' enteniment y la voluntat.

La premsa espanyola se veu privada de fer los comentaris que se li ocorran respecte a certs sucesos. Aixís ho disposa qui pot manarho.

Pero queda la premsa estrangera, y contra aquesta no hi arriba 'l sabre, ni hi pot res tampoch lo Còdich de justicia militar.

¡Ah! Qué li succebría al periòdich espanyol que s' atrevis a reproduir los judicis formulats últimament per la majoria dels diaris estrangers?

Si 'ls autors de certs successos saben lo francés ó l' anglés, llegeixin aquests periòdichs y jo 'ls juro que s' avergonyiran

Un dels tals periòdichs cregué dirigirnos un piropo, anomenantnos... ¿com dirian que 'ns anomenava?

¡La Bulgaria del Mitj-dia! Pero girém full, no fos cas que algú arribés a empiparse y li vingüés la corassonada de declarar la guerra a mitja Europa.

Saludem als tres simpàtichs redactors de La Autonomia de Reus, que a l' hora en qu' escribim las presents ratllas continúan presos en la Casa gran del carrer de Amalia. Lo delictes per ells comés consisteix en haver comentat los successos de Madrid, en la forma que 'ls dicta la conciencia.

Los antics representavan a la Veritat ab un mirall a la mà; pero avuy quan lo mirall reflecta certas imatjes, li trencan, y a la pobre Veritat se li clavan los vidres a la cara.

Visquem y vejem, vejem y cridem:—¡Visca la llibertat de imprenta!

Un jesuita alemany s' ha convertit al protestantisme. Ara es ocasió de dir als de la santa companyia que donde las dan las toman.

Los que 's valen dels massons renegats per combatre la masoneria, haurán de permetre que 'ls que tingan interés en combatre 'l jesuitisme, acullin també las declaracions que ha fet aquest coll-tort arrepentit.

Pau de Hønsbrøch, queaixís s' anomena, ha escrit alguns conceptes del tenor següent:

«No es possible coneixer als jesuitas sino vivint entre mitj d' ells, porque la seva moral te algo de veraderament enigmàtich; atrau y repeleix; deslumbrat pel brillo de la seva perfecció ideal y sumeix al propi temps en las tenebras de lo desconegut. Reuneix al orgull mes salvatge, la mes rastrera humilitat, a la simplicitat més infantil, la falsetat mes refinada, la pietat mes assombrosa a la més cinica impietat.

«Aquest sistema de Jano produheix, com es molt natural, homes de doble cara: per un costat amables y plens de cordialitat; per l' altre durs é implacables. Son una mescla de abnegació y d' egoisme, de dignitat y de baixesa, de franquesa y de perfidia.»

La pintura resulta de má mestra. Sols els que han vestit la sotana jesuítica poden coneixer lo panyo de una manera tan perfecta.

Datos sobre la contribució de consums. Ingressa 'l Tresor 80 milions de pessetas y una cantitat igual ingressan los Ajuntaments: total: 160 milions.

Y saben quan li costa al contribuyent aquesta carga? Una suma que no baixa de 400 milions de pessetas.

De manera que sense profit de la Hisenda ni dels Municipis se filtran ó 's gastan en administració la friolera de 240 milions de pessetas, anualment.

Y encare dirán que no es aquesta la contribució mes lladre que existeix.

Un anunci y una promesa.

Si algun dia s' arriba a posar en vigor contra la premsa lo Còdich de justicia militar, prometém de la manera mes formal, escriure y sometre a l' aprobació de no'tres companys mártirs un Còdich de justicia periodística, que no 's perdrá per falta de rigor.

Per trobar atinadissima la següent observació de El Motín, es lo motiu porque la copio:

«Per aquesta breu, incompleta y pàlida ressenya de com hem viscut a Madrid aquests dias, comprendrán nostres lectors que res hem trobat a menos de aquells mesos de República, tan explotats pels reaccionaris en contra de nosaltres; y qu' estém en lo cas de cridarlos a engany si aquest es l' ordre, 'l sossego y 'l benestar promesos, puig tot aixó ho tinguerem llavoras ab la venlatja de que ni Espanya estava arruinada, ni havia perdut las sévas energías, ni la immoralitat la rosegava com ara; temps en que si hi havia tres guerras (dos suscitadas pels monárquichs, y l' altra per ells amparada) no 's diferenciavan en aixó gran cosa dels presents, puig ja 'n tenim dos; temps, en fi, de perturbació y trastorn; pero en los quals las paraulas xanxullo, irregularitat y robo, no estavan de moda.»

Aqui no hi ha altra diferència sino que 'ls republicans van caure porque tenian vergonya, y ells en cambi se sostenen... ¿per qué se sostenen ells?...

Hem rebut la visita de un senmanari republicà democràtich federal que baix la direcció de D. Joan Pere Barcelona y ab lo títol de El Revolucionario, ha comensat a veure la llum en la nostra capital, y ab molt gust li torném lo saludo que dirigeix a la premsa, desitjantli salut y llarchs anys de vida.

La Biblioteca Arús inaugurada diumenje ab gran solemnitat, y ab lo concurs de un gran número de societats y corporacions en las quals hi predominan los elements populars, está oberta tots los dias de las 9 a las 12 del mati; de las 3 a las 5 de la tarde y de 8 a 10 del vespre.—Los diumenjes y dias festius, únicament de 9 a 12 del mati.—L' entrada es pública.

CARTAS DE FORA.—Llagostera.—Existeix en aquesta vila de uns quants anys ensá una escola laica qu' es lo blanch de las iras mes rabiosas dels enemichs de la llum y acérrims fanàtichs del retrocés y oscurantisme. A la tal escola se li está fent ara mes que may una guerra a mort inconcebible per part de algunas personalitats qu' en altres ocasions blasonavan de liberals y si molt convé feyan propaganda laica dihent mil pestes de l' hipocresia que avuy practican.—No fá molts dias algunas donas cridaren a un grupo de alumnos y després d' enterarse de la marxa próspera del establiment, els hi aconsellaren que no fessin cas del professor que avuy la regeix, dihent mil barbaritats en contra d' ell. Afortunadament ni 'ls brams de ase, ni 'ls xisclets de las ratas de sagristia arriban al cel, sobre tot sent molts a Llagostera 'ls pares de familia que compren la gran necessitat de que existeixi en la vila un centro de instrucció y adelanto en tots conceptes com es l' escola laica.

Rupiá.—Lo 15 del corrent se celebrá en la Audiencia Provincial de Girona un judici per jurats per suposat delictes de abusos deshonestos entaulat en virtud de denuncia que va fer Francisca Soler contra D. Francisco de A. Presas y Martí, propietari y vehí de aquesta població, a qui va defensar l' advocat D. Ramón M. Almeda. Encare que 'l judici va celebrarse a porta tancada, varem veure ab gust que després de practicadas las probas, se constituí 'l Tribunal en sessió pública, desistint lo Sr. Fiscal de sostenir l' acusació per falta de probas.—Doném l' enhorabona al Sr. Presas, puig una vegada mes han ringit ocasió 'ls nostres vehins de convencers de que al últim resplandeix la justicia, deixant en mal lloch als que per sobre d' ella voldrian fer prevaldre las sévas miras particulars.

DUGAS CARTAS

I

D' un fusionista a un conservador

«Voldria felicitar-te pel pas que acabéu de dar, y que casi per sorpresa us ha fet entrar de cap en lo lloch hont se prepara la sopa ministerial; pero, amich meu, val a dirho, l' herencia que hauréu trobat més que ganga apetitosa sembla carga de bastaix.

Si la colla fusionista sapigués véureho ben clar, s' alegraria sens dupte d' haver pogut plegá 'l ram en circunstancias tan criticas y tan y tan especials.

Repara tot' lo que us volta: allá a Cuba dias ha s' están surrant la badana; a Manila fa mitj any que hi ha poca ó molta gresca; aquí, si 'n fiquém a mar, perdém lo Reina Regente y si 'ns quedém a peu plá no veyém sino trajerias, penas y calamitats.

¿Qué faréu per surti ayrosos d' aquests conflictes? Veyám, ¿qué faréu?... Per picardia que tinguéu, son tants los caps qu' hem deixat pendents, que al últim fins malehiréu l' instant

*

en que va fer la burrada d' acceptar el funest llegat de la trepa sagastina, y potsers plorant a mars hauréu de vení a trobarnos demanantnos per pietat que 'ns digném altra vegada tréureus del bell mitj del fanch, tornant a empunyar las riendas del carro ministerial.

II

D' un conservador a un fusionista

«Fas molt mal fet de amohinarte y passar tants mals-de-cap per lo que a tú no t' importa. ¿Que 'l llegat que 'ns heu deixat está carregat de punxas? ¿Que a Cuba s' están pegant? ¿Que a Filipinas hi ha gresca? ¿Que 'l mar ens ha devorat un dels nostres millors barcos? ¿Que a terra tot son traballs, y disputas y miseria? Tot aixó, a parli en vritat, ens té molt sense cuydado y no será obstacle may per suspendre 'l dols tiberi que avuy estém comensant.

¿Que farém per surti ayrosos de tot aixó, dius?... ¡Babau! Res no farém! La gran táctica del meu partit, sempre ha estat tirars'ho tot a l' esquena, sucá 'l plat que 's té al davant, y ¡jarriba! qui ha fet avuy també deurá fer demá.

Per lo tant, no t' despatientis ni 'm vulguis compadir tant. Encare que 'l cel s' enfonzí; encare que al cap-de-vall trobém en efecte 'l carro encallat al pedregal, mentres cada dia trenta cobrém ab puntualitat, ens riurém de vostras queixas, ens riurém de vostres planys y dirém al qui 'ns prediquí, com tú a mi m' has predicat: —¿No hi ha quartos a la caixa per viure y surtir del pas? Donchs, cap a firmar la nómina, cap a ompli altra volta 'l plat y ¡que 'ns vingan al darrera ab un fluviol sonant!

C. GUMÁ

MINISTERI NOU

qui 'l tenen: nou personas lo forman, nou personas distintas y una sola calamitat verdadera. Hi ha en ell gent nova y gent vella; oms que ja sabem que no poden donar peras y brassos que únicament son bons pera alsar la forquilla y 'l bastó. Extenémlos, posémlos en fila y passémlos revista de un a un.

PRESIDENCIA

En Cánovas; pero un Cánovas neguitós, carregat de mel humor, sentint l' influencia dels anys y agafant la tralla poch menos que a pesar seu.

¿Vol dir aixó que no pegará fort? Al contrari; precisament per la violencia que ha hagut de fer per empunyar las xurriacas ha de desahogarse forsosament a copia de clavar llenya.

Ell, quan parla en veu alta, diu que ha vingut al poder per fer aixó y arreglar alló y conjuminar alló altre, pero al parlar en veu baixa y a solas ab sa conciencia, de fixo que deu exclamar:

—Pero, senyor, ¿qué hi vingut a ferhi jo aquí?

ESTAT

Casi ni hi ha necessitat de dir qui desempenya aquesta cartera.

Desde la mort de don Alfonso, cada vegada qu' en Cánovas ha format situació, 'l ministeri d' Estat ha sigut pel duch de Tetuan.

¿Per xó al extranger tothom ens respecta; per xó en los assumptos d' Africa hem representat un paper tan lluhit; per xó en materias de tractats de comers no podém donar un pas que no aném d' oros.

Gran part de la gloria que aixó representa perteneix al duch de Tetuan, orador infatigable, amic del general y posseedor d' una colla de noms que donarian enveja al mes *finchado* portugués.

GOBERNACIÓ

Lo senyor Cos-Gayón.

A la quenta en Cánovas ha posat en estudi las sevas aptituds y vol sapiguer en quin departament ministerial ho fa pitjor. Primer vá collocarlo en lo ministeri d' Hisenda.

¿No serveix?

Donchs a Gracia y Justicia.

¿Tampoch?

Donchs a Gobernació.

Aquí 'l tenim ara y es d' esperar que 'l seu pas per aquest ministeri será un desastre tan gros com los anteriors.

En Cos-Gayón es 'l inventor del impost de la sal, y fins se diu que alguna vegada ha tingut l' intenció de prohibirla en absolut.

La veritat es que com ell no n' ha gastat may, li deu sapiguer greu que 'ls demés ne tinguin.

HISENDA

Navarro Reverter, ministre nou de trineca.

¿No 'l coneixen?

Ja casi 'ls asseguraria que no pot ser, perque es l' home que de tres ó quatre anys a aquesta part ha vingut fent més soroll. Y 'l feya no més per xó; per arribar a ser ministre d' Hisenda.

Ja ho es. ¿Qué farà ara?

¡Aixó, aixó es lo que deu pensar ell!

—¿Qué farà ara després d' haver promés tantas cosas y no estant en lo cas de poguerne cumplir cap?

GUERRA

Es lo general Azcárraga.

—¡A la orden, mi general!

Diuen que ho fa molt bé; pero ¿no es general y jefe del exercit?

Donchs salut y passém de larch.

GRACIA Y JUSTICIA

En justicia la cosa no 'ns ha de fer gens de gracia. ¡Figúrinse qu' es en Romero Robledo 'l que ocupa aquest ministeri! En Romero, 'l pollo d' Antequera, 'l Juan Breva de la restauració, 'l tergoversador de tots los principis y de totes las lleys, desempenyant la cartera més seria, més augusta, més serena!...

Ha de ser curiós véurel passejar ab aquellas dents a la boca y la vara de la justicia a la mà!...

MARINA

Ara fa deu anys lo Sr. Beranger era ministre de Marina a las ordres de 'n Sagasta.

Avuy ho es a las ordres de 'n Cánovas.

¡Cosi na il mondo, barra mia!

Ara com ara, no obstant, te la gran ventatja de caure sobre tou.

Perque, per malament que ho fassi, darrera de 'n Pasquin ha de resultar un ministre admirable.

ULTRAMAR

Deu, de res, ne va fer un món.

En Cánovas no ha arribat tan enllá; pero no se n' hi ha faltat gayre: de res n' ha fet un ministre.

Considerin si ha de ser persona famosa y coneguda que ab exactitud ningú sab encara com se diu.

Uns diaris li diuen Castellanos; altres Castellano.

Per altra part, mentres 'l *Imparcial* afirma qu' es jove, lo *Noticiero* assegura que 'l senyor Castellano es diputat a Corts desde l' any 1850. Vejin si ho poden entendre.

FOMENT

En Bosch y Fustegueras, lo gran Bosch y Fustegueras, l' insigne Bosch y Fustegueras!

¿No saben qui es?

¿No? Pregúntinlo a las verduleras de Madrid, que l' han apedregat varias vegadas.

FANTÁSTICH.

la vehina vila, un grupo d' entusiastas, projectan dirigir un telegrama de felicitació a n' en Romero Robledo, conc-but en aquests ó parecuts termes:

«Li envihém la nostra mes cordial enhorabona, al veure que a vosté que tant vá distingirse en la qüestió del ninot de Gracia, al últim li han confiat la cartera de Gracia y Justicia. Vosté 'ns perdonará, amic Romero; pero fias ens sembla que l' han fet ministre de casa nostra. Cregui que 'ns interessarém vivament perque la societat *La Banyá* 'l nombri soci honorari.»

Sr. Marín y Carbonell, felis viatje. Aixís es com s' ha de fer la gran política. Goberna en Sagasta, y un se manté sagastí contra vent y marejada. Pero puja en Cánovas, y al mateix dia, un se declara conservador. Si las institucions tenen establert lo torn dels partits, a veure ¿per qué no ha de haverhi diputats qu' estableixin lo torn de las conciencias?

En Beranger, actual ministre de Marina, es dels que afirmavan que 'l *Reina Regent* no podia haverse perdut, suposant que 'l casco flotava per l' Occéa com una inmensa boya. Sens dupte per aquesta gran proba de talént professional! han nombrat ministre. Pero en Beranger dirá: —Jo no soch de ferro ni molt menos: en mas travesias de la República a la monarquia y dels liberals als conservadors hi passat contratemps terribles, y tinguin, encare floto pel mar de la política com una *inmensa boya*. Desenganyinse: per no anarse'n a fons, no hi ha com ser buyt per dintre.

Lo nou ministeri es verdaderament deliciós. Está

format exclusivament pels contentutlis de la *Huerta*. Se coneix que l' amo vá dir al criat:

—Ramón, arribat fins al Hort y portam una céva, un all, un tomátech, una esbarginia, un pebrot, un rabaquet, un carbassó y una carbassa.

—Está bé, senyor—vá respondre 'l criat.—¿Qué tal vegada desitja fer un *gaspacho*?

—No, Ramón, no: lo que desitjo fer es un ministeri de la meva cullita.

L' efecte que ha produhit lo ministeri canovista no pot ser mes deplorable.

Romero Robledo vá a Gracia y Justicia, sens dupte ab l' idea de donar gust a las espasas, sometent als periodichs als fallos dels tribunals militars. Ja térahó ell mateix quan afirma que desde que varen adobarli las barras, vá perdre la *gracia*; y ara no mes falta que demostri que ademés de la gracia ha perdut la *justicia*.

Navarro Reverter s' ha quedat ab l' Hisenda. Procedeix dels partits liberals, y vá ferse conservador, res, per amor a las cabriolas. Es enginyer, y ja veurán com s' enginya en apretar la premsa que ha d' escorre l' ánima dels contribuyents.

Castellanos a Ultramar. Avuy que l' estat gravíssim de Cuba reclama un home de grans prestigis al davant de aquest ministeri, s' hi envía a un desconegut.

Es a dir: desconegut dels espanyols y dels cubans; pero no de D. Antón. Quan lo Mónstruo aná a Zaragoza l' ilustre xiulat posava a casa del Sr. Castellanos, y ab tal motiu a n' aquest senyor li varen fer una trencadissa de vidres que donava horror. Y ara, després de mes de tres anys sé condemna al país a pagar los vidres trencats.

Ministre de Foment n' han fet a n' en Bosch y Fustegueras, l' ex-arcalee de Madrid que ab la séva impopularitat provocá la cayguda dels conservadors y la divisió del partit. D. Antón ha tingut lo valor de pujarlo a dalt del candelero, y ara 'n Silvela que se 'ls espinyi.

¿No volia efectuar, per ventura, la depuració del partit conservador? Donchs D. Antón ja l' está fent, escorbant cap a dintre del ministeri, y fent tastar als silvelistas lo mànech de l' escombra.

Tal es lo caracter del ministeri nou: pel país una espatotxada; pels silvelistas un trágala; per la política general una inconveniencia; per la rahó serena, una broma de Carnaval, en plena Quaresma.

A jutjar per una tal monstruositat, s' ha de confessar que D. Antón es avuy més *Mónstruo* que may.

¿Quin país el nostre! Ni esma tenen ja per imposarse aquells mateixos que han comensat per tirar la capa al toro.

¿Quin país el nostre! De primer la *forsá*... y tot seguit la *farsá*!

Son set los generals que s' proposan presentar una proposició al Senat, reclamant que s' apliquin a la premsa las prescripcions del Códich de Justicia militar.

Gracias a la bona intenció dels set generals, no puch evitarho: la premsa espanyola 'm fá l' efecte de una Mare dolorosa ab lo cor *atravesat per set espasas*.

Sent lo nou ministeri romerista pur, son molts los que desitjan saber qui será aquí a Barcelona 'l que remeni las cireras: en Planas y Casals ó bé en Sedó.

Prompte sortirém de duptes. De moment no falta qui assegura que al Sr. Planas y Casals ja fá alguns dias que li *están tremolant las pantorrillas*.

En cambi s' assegura que 'n Tort y Martorell, tot de un plegat ha crescut de tal manera, que si avuy tornava a entrar a la quinta, fins arribaria a la mida. En tot aixó qui mes hi guanya de moment es el seu sastre, que per no haverli fet la roba de creixensa, te de ferli nova.

Parodia: «Desde calent federal a pare conservador, ha recorrido mi amor toda la escala social.» (Bosch y Fustegueras.)

L' héros de Sagunto, al últim se 'n vá a Cuba. Si 'ls insurrectes no s' convencen ara, será difícil que s' convencin may.

A lo menos haurán de reconeixer que 'l govern conservador ha fet tot lo possible per parliarlos en plata.

Un dupte: ¿Qu' es lo que s' enfila mes depressa al cap y l' enturboleix: l' *esperit* de vió l' *esperit* de cos?

